

Επιλέγοντας ανάμεσα σε πλίθιους και επικίνδυνους

» **Είναι φορές** που ακόμα και τα λεγόμενα θεωρητικά ερωτήματα προσκρούουν πάνω στον τοίχο μιας αδιαπέραστης αμπαξίας. Είναι οι στιγμές που αδυνατείς να διακρίνεις τη διαφορά ανάμεσα στην επικινδυνότητα της πολιτικής πλιθιότητας και την πλιθιότητα ενός πολιτικά επικίνδυνου ανθρώπου. Όποιο σημείο αφετηρίας και να χρησιμοποιήσεις, πάνω στον ίδιο τοίχο θα πέσεις. Όποια διαδρομή κι αν ακολουθήσεις, πάλι με νοητικά κατάγματα θα καταλήξεις.

Παίρνεις, για παράδειγμα, έναν θεοσεβούμενο βουλευτή που βγάζει την ομοφοβική του κολή σε ανέξοδα αντριλίκια προς τον πρωθυπουργό του Λουξεμβούργου, τον περνάς ένα χέρι μίνιο και δύο χέρια λαδομπογιά. Τον γυαλίζεις, τον λουστράρεις και τον βάζεις στη μιντιακή βιτρίνα να ζητά την ακύρωση της ορκωμοσίας της Ρένας Δούρου. Σπάζεις το κεφάλι σου στα βράχια των Κορυσχάδων.

Το πας αλλιώς. Παίρνεις έναν νεοφιλελεύθερο ζεν πρεμιέ της πολιτικής που τις Κυριακές κόβει βόλτες στην Ερμού, τον ξύνεις απαλά στην πλάτη και κάτω από το λούστρο ανακαλύπτεις όλη τη σκουριά και τη μούχλα ενός θρησκοόληπτου σαπιοκάραβου που κουβαλά όλο το ακροδεξιό έρμα των μεταπολιτευτικών χρόνων. Πάλι με κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις καταλήγεις.

Οι «θεσμικοί μπαχαλάκηδες» του ενός συναντούν τα «πουσταριά» του άλλου και κάνουν παρέα με τα τρωκτικά της επικαιρότητας στα αμπάρια ενός σκάφους μισοβυθισμένου στα λιμνάζοντα νερά μιας επικίνδυνης πλιθιότητας. Ηλεκτρονικά λόγια στον ανεμιστήρα του Διαδικτύου. Χολή, άγνοια και εμμονές σε ένα εκρηκτικό κοκτέιλ ανοησίας που ταξιδεύουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα.

Δεν ξέρεις, όμως, ποιος είναι ποιος. Μπερδεύεις τα στυλιζαρισμένα τους χαμόγελα. Ο λαϊκιστής της φιλελεύθερης ελίτ που σιχαίνεται τη λέξη «λαός» συντροφιά με την ελίτ του ελληνοχριστιανικού λαϊκισμού βυσοδομούν ανέξοδα κι αντάμα εις βάρος όποιου περισεύει από την προκρούστεια αντίληψή τους. Η μόνη τους διαφορά, το χρώμα της γραβάτας και η δική μας αχρωματοψία. Το πρόβλημα είναι η δική μας αδυναμία να ξεχωρίσουμε το βερνίκι που κρύβει τον μουχλιασμένο χαρτογιακά από αυτόν της γαλανόλευκης σαπίλας των μικρών και των ελάχιστων που φιγουράρουν με την ψήφο μας στην πολιτική πινακοθήκη των επικίνδυνα πλιθίων.

ΠΙΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΑΚΟΣ